

La tribuna

Història i cultura

El teatre exòtic de Carles Gomila

Joan Martínez Bosch

Anys ençà la Menorca dels pintors ha passat de comptar amb tres o quatre noms propis a nodrir-se amb l'aportació d'artistes espanyols, europeus i sud-americans. I entre el nou grup de pintors menorquins que destaquen en aquesta nova escena actual n'hi ha que sobresurten per l'ús d'una tècnica exquisida, i n'hi ha que, a més a més, s'han sabut envoltar d'un univers i unes atmosferes pròpies que donen sentit a la seva obra. Carles Gomila (Ciutadella, 1978) és un d'aquests exponents que a més exploren el món de la fotografia artística. Ell mateix s'autodefineix com a pintor de la figura humana. Del retrat ("Erica I i II", "José Luis Menéndez" o "Mayte..."). Del dibuix ("l'Home dels 10 braços"...), i de les composicions de grup ("Confidències", "Bebedores de absenta I i II", "Idilio", "La Invasión de los bárbaros en Algeciras"...). Amb tot, i sense risc a caure en l'exageració, es pot definir també com un poeta dels colors clàssics o com l'ha definit i molt encertadament, Ivan Jordà, «com un alquimista de la pintura». En efecte, d'alquimista té tot allò que sorgeix de la seva experimentació amb pigments, resines, olis i materials que ara són eina comuna de restauradors de pintura. De poeta, en té tot allò que és la ba-

se del seu treball, la sensualitat del cos femení, el joc de les anatomies i l'atmosfera que envolta les seves obres; és el cas de l'oli «Esperant la Festa Gran» que crida l'atenció, no pel fet que allí hi aparegui una filleta amb un vestit amb la creu santjoanera i alguns dels motius de la festa com el tambor, la guindola, sinó pel fet de l'harmonia del cos que capta la mirada a través d'aquella màgia que l'envolta i la narrativa d'una obra que es llegeix a través dels elements en ella presents.

L'harmonia, el color i la llum són part intrínseca de "Teatre Exòtic" on hi trobem acurades figures centrals, la narrativa, i un fons —de vegades monocrom— mancat de parts que distreuen l'atenció del públic (un exemple és "El descobriment de la pintura"). En aquest sentit deu part de les seves fonts artístiques als pintors grecs i a la màgia que encara avui és perceptible en els seus mosaics, en les figures geomètriques de les àmfores i de les ceràmiques; una màgia que Carles Gomila ens transmet en els seus treballs.

Tot i la seva formació acadèmica es defineix com un autodidacta que experimenta i pinta a través dels conceptes clàssics i la recerca dels colors «històrics», però per a oferir al públic una pintura molt actual. Aquesta és, sens dubte, una bona ocasió per a comprovar la creativitat d'un pintor de projecció nacional que ja ha pres també el camí de les galeries an-

gleses i nord-americanes. Cal recordar que part de la seva obra és present fora de l'illa a galeries com l'A Gallery de Wimbledon (Londres), l'S.I. Fine Arts de Nova York/Barcelona, El Claustre a Girona/Figueres, ARTamtam a Palma de Mallorca.

Per a Carles Gomila aquesta és la tercera exposició individual, la primera a Maó. Les dues anteriors tingueren lloc a Ciutadella, primer a Retxa (23 juliol-6 d'agost de 2004) i després a Art i Joc (10 desembre de 2005-10 gener de 2006). Així doncs, i després del segon premi de la Biennial de Sant Joan (2007) la seva obra torna al públic. Les pintures que podem veure són el resultat d'un any de treball i tracen una línia de maduresa en l'evolució del pintor. Telles de gran format que no deixaran indiferent a l'espectador, aquest és el cas del carbó «l'Home Elefant» —no esperem veure un John Merrick victorià!— o el llapis «l'Home dels 10 braços», i sobretot podem observar el resultat de la seva influència oriental en dos temes japonesos, si més no xocants, la sensualitat de «Sushi!» i el retrat d'un lluitador de sumo. Altres obres exposades són una pura revisitació a les seves influències clàssiques, la «Menina Eròtica II», «Pintor Griego» i «Ninfa y el Pez León» i a la composició "El descobriment de la pintura", tot un excel·lent exercici d'estil, llum i color.

La cita és doncs, a la Galeria Artara entre el 14 d'agost i l'11 de setembre.

La piràmide de la vida

Miguel Perea

Las piràmides son triángulos con 4 caras, tantas como suelen tener muchas personas, pero además sirven para colocar desde la base que es lo más ancho y por lo tanto representativo a un colectivo grande de ciudadanos, hasta la punta de arriba donde se unen en el vértice los dos lados que suben, y allí sólo cabe una persona, y entre estas dos extremidades están las bases intermedias, puntos donde se colocan diferentes grupos de profesionales, si empezamos por arriba éstas serían las representaciones de lo más superior, a lo más inferior.

1º Dios, Alá, Mahoma, Jeová, Buda, etc..., lo que cada uno adora y crea que es su dios.
2º Los bancos de dinero, verdaderos dueños de nuestra vida, por los préstamos que les pedimos, pues de ellos durante muchos años son nuestras casas, chalets, etc...
3º La monarquía desde 1975 base de la estabilidad en España, uno podrá ser monárquico, republicano, independentista, etc... pero tendrá que reconocer que sin Juan Carlos I después de la muerte de Franco, difícil hubiese sido salir de la dictadura.
4º Los gobernantes, sean del color que sean, pero en cuyas manos estamos y que muchas veces no miran para el bien del pueblo.
5º El clero, con la Iglesia hemos topado, sobretodo años atrás, todos o casi todos de palabra nos decimos católicos, pero que sean practicantes y cumplan los mandamientos de Dios, pocos.

6º Los medios de comunicación, pues sin ellos de nada os enteraríamos, necesarios para descubrir a muchos delincuentes comunes o de cuello blanco y además de buenas y agradables noticias.

7º Los empresarios, con amor y odio hacia ellos, pero necesarios para los ciudadanos de a pie, pues con su afán emprendedor, construyen puestos de trabajo.

8º Los intermediarios, verdaderos artifices del IPC, pues lo que sale desde el productor con un precio de 0'40 cts. Al llegar al consumidor ha crecido hasta 4 euros.

9º Los prestamistas, modernos vampiros chupones de sangre, prestar sí, pero al 24% de interés.

10º Los obreros, la base amplia que soporta toda la piràmide, muchas veces un número en vez de un nombre.

El escritor Manuel Tuñón de Lara escribió: "A veces la Historia se ha escrito siguiendo la huella de los grandes personajes: héroes, capitanes, o estadistas, grandes gestas, sin embargo, los protagonistas de la Historia son los seres humanos, que colectivamente levantaron las piràmides, cultivaron los campos consiguieron arrancar el reconocimiento de sus derechos. La historia social quisiera desentrañar para conocer los mecanismos conflictivos de las relaciones sociales, para la producción y distribución de los bienes y servicios, lo cual no es fácil pues entronca muchas veces con las maneras de pensar, de sentir y de comportarse".

Por lo tanto después de miles de años de haber sido construidas, las piràmides de Egipto, aún hoy no se han desentrañado sus misterios, difícil será que nosotros ahora podamos desentrañar nuestra piràmide de la vida.

Cartas al Director

Manipulació interessada

Després d'haver llegit la informació apareguda sobre la qüestió de l'aigua després del Jaleo volem fer les següents puntualitzacions:

1. En primer lloc, l'Ajuntament d'Alaior no ha prohibit mai tirar aigua a ningú després del Jaleo.

2. Per prevenció, s'envia cada any una carta al Centre Cultural, que és des d'on s'inicià aquest costum de tirar aigua, sol·licitant simplement que es faci amb mesura, res més.

3. Si des del Centre Cultural no van voler tirar aigua va ser per decisió pròpia, mai per una prohibició de l'Ajuntament. I l'encarregat de tirar l'aigua ho sabia perfectament.

4. L'únic que no va permetre la policia local, amb tot el sentit comú del món, és que l'encarregat de tirar aigua, en Pere des Rafal, volgués entrar enguany amb una tractor i una cuba d'aigua a sa Plaça amb la presència de més de dos mil persones.

5. A partir d'aquí es va manipular tot, i s'ha utilitzat políticament per part de membres del

Partit Popular, que són qui finalment van organitzar tota aquesta moguda, enganant els joves amb una prohibició que no existia i provocant insults contra l'Ajuntament, contra el batlle i contra els representants socialistes.

6. Fins i tot, a sa Plaça, davant de l'Ajuntament i a cal batlle es va poder comprovar com era un membre de la darrera llista electoral del PP, qui organitzava els insults i desqualificacions contra els regidors i regidores socialistes.

7. Des de l'Ajuntament d'Alaior lamentam profundament aquesta situació, així com també rebutjam les actituds agressives d'aquells que aprofitant l'anonimat provocaren baralles totalment fora de lloc.

8. Finalment, sol·licitam al Partit Popular d'Alaior que en faci una seriosa reflexió respecte de les actuacions d'alguns dels seus membres i simpatitzants, ja que també s'ha sabut en el poble que des de divendres s'enviaven missatges de mòbil sol·licitant el boicot a alguns establiments de la població «por rojos», o a xiular en contra del caixer batlle del nostre municipi.

9. Tot junt, mesclar política amb festes i amb alcohol és una perillosa combinació pròpia de persones extremistes que en res ajuda a les festes de Sant Llorenç que, fora d'aquests incidents premeditats, han estat tot un èxit reconegut per la immensa majoria d'alaiores i alaioresques.

EQUIP DE GOVERN AJUNTAMENT

DE ALAIOR

Agraïment

El pasat 4 d'agost es va celebrar a Fornells la Fira Missionera. Aquesta Fira és, dins l'ambient d'estiu de d'aquestes dates, un moment en el que es combinen la solidaritat i la distracció, el fet de compartir amb el gust de passejar. És una oportunitat de seguir, fins i tot dins l'estiu, en contacte i en comunió amb els països que anomenem del tercer món, i que no poden gaudir de les nostres comoditats i dels nostres recursos. Aquesta fira ha estat possible gràcies a la col·laboració de moltíssima gent, tant de Fornells, d'on és el grup organitzador, com de la resta de pobles de la illa. Uns i altres, especialment el grup Parroquial

de Missions de Fornells i el Sr. Rector de la Parròquia de Sant Antoni, Sr. Seguí, que han fet possible novament aquest Fira Missionera amb la seva dedicació, amb les seves aportacions, amb la seva feina. A tots ells, els volem donar les gràcies.

Hem d'agrair també la gran tasca realitzada per la coordinació i celebració de la Tómbola Benèfica, que durant el mes de juliol i amb la mateixa finalitat que la Fira es va dur a terme també a Fornells.

Ho volem agrair especialment en nom dels alumnes de l'escola en la que porta a terme la seva tasca Catalina Febrer Janer, ferriencia, religiosa franciscana a Padilla, a la zona de Sucre, Bolívia. En aquesta escola es podrà instal·lar una sala d'informàtica, gràcies a les recaptacions fetes en aquesta Fira i en altres moments de l'any.

Esperem que en anys venidors puguem seguir creant aquest espai de germanor i solidaritat dins l'estiu forneller, en bé dels que ho necessiten

JOAN MANUEL MERCADAL VICTORY
DIRECTOR DEL SECRETARIAT
DIOCESÀ DE MISSIONS